

ת"פ 29469/06/14 - מדינת ישראל נגד רועי וסרמן

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 29469-06-14 מדינת ישראל נ' וסרמן

בפני
בעניין: כבוד הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רועי וסרמן

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אביטל פורטנוי

ב"כ הנאשם עו"ד ירון גיגי ועו"ד נדב שחם

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת שוטר.

בתאריך 20/7/13 במהלך סיור שגרתי הבחינו שוטרים בהתקהלות של כשלושים צעירים וביניהם הנאשם , אשר התקוטטו ביניהם, דחפו איש את רעהו והיפו את ידיהם בתנועות מאיימות.

השוטרים הפרידו בין הניצים ולאחר שהצעירים החלו להתפזר הבחינו השוטרים כי קטין פנה אל המתלונן אשר חלף במקום נצמד לגופו ואמר לו: "מה אתה עושה פוזות ליד המטרה, מי אתה?"

מי ד לאחר מכן נגח הקטין בפניו של המתלונן. לאור זאת, ביקש המתנדב שהיה עם השוטרת לעצור את הקטין ואחז בו לצורך כך.

הנאשם ניסה לתפוס את הקטין על מנת לשחררו מאחיזתו של המתנדב ואף בעט ברגליו של המתנדב וכן בידו.

הנאשם, ידיד שנת 1995, הופנה אל שירות המבחן ומהתסקיר עולה כי הוא רווק המתגורר עם הוריו וכיום משרת בצה"ל בתפקיד לוחם. במהלך שירותו אף קיבל תעודת הצטיינות בשל תפקודו.

הנאשם הציג מכתב המלצה מאת מפקדו ולפיו הוא מבצע את המשימות בצורה המיטבית, התקדם והתבגר והינו הרוח החיה במחלקה ומפיח בכולם רוח חיובית ומחזקת.

עוד הובהר כי בעתיד הקרוב מתעתד הנאשם לצאת לקורס מטעם הצבא במהלכו ישלים 12 שנות לימוד.

באשר לעבירה נשוא תיק זה תאר הנאשם ברקע בילוי חברתי במהלכו פרצה תגרה רבת משתתפים אשר בה לא נטל, לדבריו, חלק. הוא קשר את התנהגותו בעבירה לרצונו לסייע לחברו שלתפיסתו היה נתון במצוקה על רקע הפעלת כוח של המתלונן כלפיו. הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו ושלל כוונה לפגוע בנציגי החוק והבין כי הגיב באופן לא מותאם כלפיהם. הוא הבהיר את החשיבות מבחינתו לסיים את ההליך ללא הרשעה הן מבחינת השפעה על עתידו התעסוקתי והן מבחינת תפיסתו את עצמו כאדם שומר חוק.

להערכת שירות המבחן פעל הנאשם במהלך האירוע באימפולסיביות אשר איננה מאפיינת אותו דרך כלל וכי הסיכון להישנות התנהגות אלימה הינו נמוך. שירות המבחן התרשם גם מהחרטה הכנה ומהאמפטיה כלפי המתלונן, כמו גם מתמיכת משפחתו של הנאשם ושירותו הצבאי החיובי וכן משאיפותיו להמשיך ולנהל אורח חיים יציב ונורמטיבי וההתרשמות היא כי ההליך הנוכחי מהווה עבורו אירוע מטלטל שהציב גבולות להתנהגותו.

לאור כל אלה ועל מנת שלא לפגוע באפשרויות תעסוקה בעתיד ובתפיסתו של הנאשם את עצמו כאזרח שומר חוק ובכדי לחזק את ההליך המחזק והמעצים שהחל בצבא, המליץ שירות המבחן לסיים את ההליך ללא הרשעתו של הנאשם ולהטיל עליו צו של"צ.

בטיעוניה עמדה התביעה על כך שבמעשיו פגע הנאשם בערך של הגנה על שוטרים ועל עבודתם של השוטרים והפנתה אל פסיקתו של בית המשפט העליון המדגישה את החשיבות שבהגנה על השוטרים בעבודתם.

לטעמה של התביעה מידת הפגיעה של הנאשם בערכים אלה היא בינונית לאור כך שהנאשם תקף מתנדב שהודיע לקטין שהוא עצור וניסה לעצרו בפועל ואילו הנאשם ניסה למנוע ממנו לעשות כן.

בהסתמכה אף על פסיקה שהציגה, טענה התביעה למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ושל"צ לשמונה חודשי מאסר בפועל וזאת לצד קנס ופיצוי.

התביעה הביאה בחשבון את הודאתו של הנאשם באשמה ואת האמור בתסקיר שירות המבחן לגביו ואולם ציינה כי גילו הצעיר אינו קריטריון לאי הרשעתו כפי שמבקש שירות המבחן להמליץ וכפי שאף קבע בענין זה ביהמ"ש העליון בפסיקה אליה הפנתה. עוד ציינה התביעה אף לגופה של ההרשעה כי הנה ביהמ"ש העליון הורה כי אף לענין הפרעה לשוטר אין לקבוע כי זהו המקרה המתאים לסיימו בלא הרשעה ומקל וחומר אמורים הדברים לגבי תקיפת שוט ר.

עוד ציינה התביעה כי אף לא הוכחה במקרה זה פגיעה קונקרטית כלשהי בנאשם באם יורשע בדינו ועל כן גם על המבחן השני הקבוע בהלכת כתב אין הוא עונה.

התביעה עתרה, איפוא, להותיר את הרשעתו של הנאשם על כנה ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף של 300 שעות בצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

ב"כ הנאשם עתר לאמץ את המלצות שירות המבחן.

הוא הדגיש כי מדובר בבחור צעיר אשר ביום האירוע, זה אך מלאו לו 18 והציין את פסיקתו של ביהמ"ש העליון המתייחסת לבגירים הצעירים. עוד הדגיש כי הנאשם נעדר עבר פלילי ואף לאחר מעשה זה לא הסתבך בדבר. כיום הינו חייל ומבצע תפקידו למופת, לרבות כך שאף קיבל תעודת הערכה. הנאשם מתעתד להשלים את לימודיו ולהמשיך לאחר שירותו הצבאי בלימודים אקדמאיים ובשירותי הביטחון וברי כי הרשעה תסכל כוונותיו אלה. עוד ציין ב"כ הנאשם כי מהתסקיר עולה כי סיכויי השיקום של הנאשם גבוהים מאוד וכי ברי שאירוע זה הוא חריג לנוף חייו.

ב"כ הנאשם הציג פסקי דין בהם נמנעו מהרשעה אף במקרים חמורים יותר. לטעמו יש לבחור באפיק השיקומי ולהימנע מהרשעה.

עוד יצא ב"כ הנאשם חוצץ כנגד עתירתה של התביעה ל-300 שעות של"צ שהן מעבר להמלצת שירות המבחן ואף ציין כי יש בכך קושי כבד למי שמשרת כחייל לוחם. גם ביחס לפיצוי ביקש להקל עם הנאשם לאור כך שמדובר בחייל בשירות חובה.

ההלכה היא כי משהוכח מעשה עבירה הרי שיש להרשיע את מבצעו בדין. רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך. בהלכת כתב נקבעו המבחנים לכך, מדובר בשני מבחנים שהם מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטרס הציבורי שבענישה לא ייפגע באופן משמעותי מאי הרשעתו של הנאשם והמבחן האחר והמצטבר לו כי עתידו של הנאשם ושיקומו ייפגעו באופן משמעותי בשל הרשעתו.

(בעקבות הלכת כתב ראה גם: ע"פ 5102/03 מ"י נ. קליין; ע"פ 6 3301/0 ביטי נ. מ"י ועוד ועוד).

לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגיעה ממשית ועכשווית בעתידו של הנאשם ובשיקומו ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית. כך נקבע למשל בע"פ 8518/12 צפורה נ. מ"י.

לא כך בענייננו. הנאשם אמנם צעיר, נעדר הרשעות קודמות, ויש חשש לפגיעה בדימויו העצמי, ובתפיסתו את עצמו כאזרח שומר חוק. דרכים רבות פתוחות לפניו, הן במישור התעסוקתי והן במישור הלימודים והכל כפי

שציין שירות המבחן בהמלצתו ואולם, אלו אינם המבחנים שקבע בית המשפט העליון בהלכות אשר יצאו מלפניו ונתונים אלה הם הנתונים המלווים רבים מן הנאשמים המובאים בפני בתי המשפט, ובכל זאת ההלכה היא כי רק במקרים יוצאי דופן וחריגים עד מאוד יש להימנע מהרשעה, או כפי שנאמר בהלכת ציפורה הנזכרת:

"בשורה ארוכה של פסקי דין, נקבע כי הימנעות מהרשעה של מי שאשמתו הוכחה הינה בגדר חריג שבחריגים. בפסקי דין אחרים נאמר כי הימנעות מהרשעה תעשה רק במקרים יוצאי דופן".

בענייננו לא הוכיח הנאשם כי קיימת פגיעה קונקרטית ועכשווית בעתידו ועל כן על המבחן השני אין הוא עונה.

גם על המבחן הראשון אין הנאשם עונה.

בית המשפט העליון אמר לא אחת את דברו באשר לעבירות שעניינן פגיעה בגורמי אכיפת החוק:

"חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא אתפשר פגיעה בנציגי החוק וכל פגיע הכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית".

ראה ע"פ 6642/09 מ"י נ. גביש.

ולאחרונה נקבע:

"העבירה בה הורשע המבקש, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, אינה מסוג העבירות שיש להורות ככלל, על הימנעות מהרשעה. כפי שצוין לא אחת, "יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם לוקח אדם את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם... וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית" (רע"פ 5579/10 קריה נ. מ"י; ראו גם רע"פ 2450/15 אזרזר נ. מ"י)".

ראו רע"פ 3208/15 הקרי נ. מ"י.

הדברים יפים בוודאי לענייננו.

בענייננו מדובר בתקיפת שוטר, כאשר התקיפה נעשתה על מנת לחלץ אדם ממעצרו בעת שהשוטר אחז בו לאחר שהודיע לו על מעצרו ועל מנת לבצע את המעצר. מדובר בשימוש באלימות ממשית ובוטה על מנת להכשיל שוטר במילוי תפקידו ועל מנת להכשיל מעצר.

על כן אין המקרה שבפנינו מתאים להיכנס לגדרם של אותם מקרים חריגים ויוצאי דופן בהם ניתן להימנע

מהרשעה.

הרשעתו של הנאשם תיוותר, איפוא, על כנה.

ובאשר לעונש שיש לגזור על הנאשם -

שקלתי לזכותו של הנאשם את הודאתו באשמה, את נטילת האחריות ואת הבעת החרטה, כמו גם את העובדה כי אירוע זה אינו אופייני לדפוסי התנהגותו של הנאשם דרך כלל והכל כמפורט בתסקיר שירות המבחן. עוד שקלתי את העובדה כי מאז התגייס הנאשם לצה"ל והוא עושה חיל בשירותו הצבאי לשביעות הרצון הכל ואף מעבר לכך.

הנאשם מתפקד דרך כלל באופן נורמטיבי ויציב ובדעתו להמשיך כך אף בהמשך דרכו.

אני גוזרת על הנאשם -

חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות.

צו של"צ בהיקף של 140 שעות.

עותק גזר הדין יועבר אל שירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ה אלול תשע"ה, 09 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים.